

Postanowienie z dnia 24 kwietnia 1997 r.
II UZ 16/97

Przepis art. 130 § 1 KPC stosuje się również do kasacji w zakresie oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

Przewodniczący SSN: Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Maria Tyszczel (sprawozdawca), Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 kwietnia 1997 r. sprawy z wniosku Marii S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w K. o wysokość świadczeń, na skutek zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 3 grudnia 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie postanowieniem z dnia 3 grudnia 1996 r., odrzucił kasację wniesioną przez Marię S. od wyroku tego Sądu z dnia 12 lipca 1996 r. [...]. Sąd ten powołując się na przepis art. 393 w związku z art. 393³ KPC uznał, że brak w kasacji określenia wartości przedmiotu sporu czyni ją niedopuszczalną.

W zażaleniu na to postanowienie Maria S. wniosła o jego uchylenie zarzucając, że zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, w szczególności art. 393³ i 393⁵ KPC.

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Słusznie podniesiono w zażaleniu, że do kasacji, jako do pisma procesowego, stosuje się uregulowania zawarte w art. 130 KPC, w tym również wezwanie do uzupełnienia pisma, które wskutek niezachowania warunków formalnych nie może otrzymać prawidłowego biegu. Brak w kasacji określenia wartości zaskarżenia jest brakiem formalnym, uniemożliwiającym jej nadanie prawidłowego biegu, jednakże nie jest brakiem uzasadniającym uznanie kasacji za niedopuszczalną w rozumieniu art. 393 KPC. W myśl pkt 1 in fine, tego przepisu, do oznaczenia przedmiotu sporu stosuje się odpowiednio przepisy o wartości przedmiotu sporu. W aktach sprawy znajduje się odpowiedź na kasację wniesioną przez organ rentowy w dniu 2 grudnia 1996 r. , w której zawarto wnioski o odrzucenie kasacji, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 5.000 zł. Zaskarżone postanowienie zostało więc wydane, po doręczeniu kasacji organowi rentowemu, w związku z zarzutem podniesionym przez tę stronę. Na podstawie przepisu art. 25 § 2 KPC, w takiej sytuacji powinno nastąpić sprawdzenie

wartości zaskarżenia.

Podniesione w zażaleniu zarzuty merytoryczne nie podlegają rozpoznaniu w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy z mocy przepisów art. 393¹⁸, 397 § 1 i 2 w związku z art. 388 § 4 KPC orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====